

Giá mà cuối tuần này mình đi Plyos...

Nina

Với cá nhân mình, cái tên Plyos gắn với Levitan. Hồi bé đọc quyển tiểu sử họa sĩ, mình vẫn nhớ đoạn tả lần đầu ông thấy Plyos khi cùng các bạn đồng hành đi tàu theo sông Volga nhằm tìm một địa điểm cảnh trí thơ mộng để sáng tác. Đột nhiên một quả đồi xanh mướt hiện ra... Một nhà thờ gỗ.... Và Levitan quyết định ngay: đây chính là nơi ông cần đến. Thế là họ xuống tàu và dừng chân ở Plyos...

Trong các năm 1888-1890 Levitan sống mỗi năm đến 6 tháng ở Plyos. Trong thời gian này ông đã vẽ 20 bức tranh và gần 200 phác thảo trực tiếp tại hiện trường, hoặc vẽ sau đó theo trí nhớ. Những bức tranh này là nền móng cho sự nổi tiếng của Levitan.

Đây là bức “Trên sự yên tĩnh vĩnh hằng” (Над вечным покоем). Nhà thờ trong bức tranh trên là nhà thờ gỗ ở Plyos, mà trên các phác thảo họa sĩ vẽ “trong những tia nắng cuối cùng của mặt trời”.

Bức tranh này tên nó đã nói lên tất cả:

Buổi chiều. Plyos vàng
Buổi chiều. Plyos vàng.
Вечер. Золотой Плёс

Nhà thờ trong tranh là Nhà thờ Thánh Varvara ở Plyos

Nhà thờ thánh Varvara ở Plyos

Levitan có thể không phải họa sĩ phong cảnh tuyệt vời nhất thế giới, có điều tác phẩm của ông đã may mắn (hay bất hạnh) lọt vào mắt mình lúc mình còn chưa biết gì mấy về hội họa nói riêng và mọi thứ nói chung. Khi mà chỉ thỉnh thoảng thấy mấy bức tranh của các họa sĩ Việt đăng trong họa báo Việt Nam, mà cá nhân mình thấy là ... xấu, người chẳng giống người, cây chẳng giống cây, và tưởng ... vẽ xấu như thế mới là hội họa. Với một học sinh cấp 2 hiểu biết hạn hẹp như vậy, thì tranh của Levitan đã làm mình choáng và ấn tượng mạnh mẽ. Vì đơn giản là chỉ cần nhìn bức tranh in trong cuốn sách tiểu sử của ông là biết ngay – nó đẹp. Và cũng vì cuốn sách tiểu sử này, mà cái

tên Plê-xơ (phiên âm của địa danh Plyos trong cuốn sách đó) đã khiến mình nhớ. Thế cho nên thật bất ngờ tìm được một bài viết dễ thương về Plyos hiện đại. Đây là bài viết với góc nhìn của một bạn trẻ thích du lịch, nên chẳng nói gì về Levitan. Nhưng mình tin rằng bản sắc Levitan vẫn đâu đó trong không khí của Plyos...

Link bài viết gốc của bạn ấy ở trang <http://vgosti.net/>, tên bạn ấy là Andrei, nhưng URL dài quá nên mình thu ngắn lại: <http://goo.gl/jgHUaH> và <http://goo.gl/deu5gl>. Ảnh lấy trong bài của bạn ấy luôn, chắc là bạn ấy chụp

Những con đường phẳng phiu, đường phố sạch sẽ, những ngôi nhà tươm tất, dân cư vui vẻ và thân thiện,

món nấm băm và cá chép trong quán cà phê gia đình. Mùa đông thì trượt tuyết trên núi, mùa hè thì nước trong vắt, còn không khí sạch tinh thì quanh năm. Âm nhạc nhẹ nhàng trên đường ven bờ sông sáng đèn, hội chợ giáng sinh, những quầy hàng lưu niệm, cửa hàng đồ cổ và quán cà phê ấm cúng cho khách sành ăn. Phòng khách sạn chần chu, hoặc nhà nghỉ với những chủ nhân mến khách. Rồi còn cả phòng hòa nhạc, những buổi tối nhạc – thơ và festival điện ảnh. Và còn nữa, còn nữa... Thật khó tin, rằng đó không phải là những thành phố nghỉ mát ở Thụy Sĩ hay Áo, mà là thành phố Plyos nhỏ bé vùng Ivanovo, mất hút trong khoảng không gian Nga mênh mông. Dường như ở nước Nga hiện đại thì cụm từ “thành phố thịnh vượng và bình an ở vùng xa” hoàn toàn là không thể có, nhưng ở Plyos thì cụm từ này có những nét rất cụ thể. Đây quả thật là một nơi đáng đến ở nước Nga hiện đại, và càng ngày càng nhiều người đến đây.

Bất kỳ một người du lịch có kinh nghiệm nào cũng biết, điều kiện cần để có ấn tượng tốt về chuyến đi sẽ là sự

bình an và thịnh vượng ở thành phố đến. Đó là bí quyết của nhiều thành phố nhỏ nước Áo, hầu như không có thắng cảnh gì, nhưng lại được nhiều khách du lịch Nga yêu thích. Dù khách sạn của bạn có tuyệt vời thế nào đi nữa, nhưng nếu ở một khu vực không phù hợp thì ấn tượng sẽ vẫn bị xóa mờ. Chính cái cảm giác rằng ở nơi nào trong thành phố cũng sạch sẽ và an toàn như nhau, quán cà phê nào cũng có đồ ăn ngon lành, xe

cộ sẽ chạy đúng giờ là cái mà du khách Nga cần. Và đối với khách du lịch Nga thì Plyos chính là nơi lý tưởng – không xa, đậm tính chất Nga và cảm giác thoải mái mọi chỗ.

Thành phố này thường xuyên trở thành sân chơi cho các sự kiện văn hóa khu vực và Liên Bang. Ví dụ như Liên hoan phim Quốc tế “Tấm gương” (Зеркало) mang tên Andrey Tarkovsky, Liên hoan phim Nga “Plyos ở Volga. Bảng màu len” (Плес на Волге. Льянная палитра).

Việc đầu tiên là muốn tìm một câu trả lời đơn giản cho sự hồi sinh bí ẩn của Plyos cho nó yên tâm. Nhưng mà tìm kiếm chẳng được gì – trên vùng đất này không có mỏ dầu hay khí đốt hoặc loại khoáng sản nào cho sự thịnh vượng nhanh. Thành phố nằm trên bờ sông ư, có hàng đồng, bảo tàng thì ở đâu chả có. Nhưng điều chủ yếu ở Plyos là con người và quy mô nhỏ, nhờ đó mà thành phố có thể tự lực phát triển. Kinh nghiệm này quả

là độc đáo.

Từ Moskva có thể đến Plyos bằng nhiều cách. Khoảng cách đường ô tô là khoảng 370-380 km tùy vào tuyến đường. Nếu đi xe lửa, chúng ta có thể tới Ivanovo, hoặc Kostroma rồi đi xe buýt. Cũng có chuyến xe vận tải hành khách đi thẳng từ Moskva đến Plyos với tổng cộng 7g trên đường đi. Nếu đi máy bay thì mất khoảng 1g để từ Moskva đến Ivanovo, hoặc Kostroma. Cũng có thể đi tàu thủy trên sông Volga, tàu sẽ cập bến ở trung tâm Plyos.

Ồ, giá mà cuối tuần này mình đi Plyos nhỉ...